

UNIVERSITY COLLEGE LONDON

University of London

EXAMINATION FOR INTERNAL STUDENTS

For The Following Qualification:-

B.A.

Scand. Studs. SC5210: Translation from the Scandinavian Languages

COURSE CODE : **SCAN5210**

UNIT VALUE : **0.50**

DATE : **06-MAY-04**

TIME : **10.00**

TIME ALLOWED : **3 Hours**

Translate into English the following **THREE** passages: (a), (b) and **EITHER** (c)(i)
OR (c)(ii).

ALL questions carry equal marks.

Answer **EACH** question in a separate Answer Book.

(a)

Den gør os afhængig som heroin og kokain, og den har slået mange flere mennesker ihjel. Det er mad, vi taler om. For uhyggeligt mange mennesker er posen med chips og flasken med sodavand aldrig ret langt væk. Det har intet med sult at gøre. Det er, når mad bliver til narkotika.

Det officielle amerikanske organ for misbrugsbekæmpelse, NIDA, har opdaget en forbløffende lighed mellem bestemte funktioner i hjernen hos overvægtige mennesker og narkomaner. Ligesom narkomanerne er på stoffer, er overvægtige mennesker på mad. Trangen er lige stærk, og der skal mere og mere til.

Hvis man vil forsøge at finde ud af, hvad der er årsagerne til, at så mange mennesker bliver federe og federe, bliver man hurtigt klar over, at der må ligge andet og mere bag end ulyst til at motionere og at spise fornuftigt, når så mange trods advarsler og gode råd bare fortsætter med at spise og spise og spise og tilmed ender med at blive syge af det. Det tyder på, at i det mindste nogle af disse mennesker er kommet ud i et misbrug, de ikke kan styre. Undersøgelsen fra NIDA har bekræftet det.

Lad os lige slå en ting fast: Ingen mennesker behøver at være overvægtige. Indtager man færre kalorier, end man forbrænder, bliver man slank. Og ingen af os er, trods lejlighedsvisse presserapporter, udstyret med et særligt 'fedme-gen', der gør os overvægtige – så at sige uden at vi selv kan gøre for det. Men nogle tager lettere på end andre.

En del af forklaringen på den fedmeepidemi, vi oplever, ligger i vores natur – eller i vores gener. Arten Homo Sapiens er en 'gammel model' med mere end 150.000 år på bagen. Og i det meste af den tid har vi levet som jægere og samlere, hvor føde var noget, der ikke var let tilgængeligt. Og når vi stødte på det, gjaldt det om at tage for sig af retterne. Man vidste aldrig, hvornår chancen kom igen.

Den adfærd var nyttig engang. Den hjalp os med at overleve. I dag, hvor køleskab eller chipspose altid er inden for rækkevidde, er den adfærd livsfarlig.

(b)

En kort presentation av Kooperativa Förbundet

I konsumentkooperationen är det värderingarna som styr. Värderingar och ställningstaganden på olika områden finns samlade i Kompassen. Kompassen ska vara vägledande i konsumentkooperationens dagliga arbete – i stort som smått, på alla områden och i alla frågor. Kompassen bygger på följande värderingar:

- Tilltro till särarten

I KF och konsumentföreningarna har vi tilltro till vårt särart som medlemsägd verksamhet som, genom ekonomiskt effektiv och professionell drift, syftar till att maximera nyttan för medlemmar och konsumenter.

- Inflytande

I KF och konsumentföreningarna ska medlemmarnas inflytande, medarbetarnas synpunkter och en aktiv dialog med omvärlden medverka till att forma verksamheten.

- Omtanke

I KF och konsumentföreningarna visar vi omtanke om människor, djur och miljö och arbetar för en hållbar samhällsutveckling.

- Ärlighet

I KF och konsumentföreningarna håller vi vad vi lovar. Konsumenterna ska känna sig trygga när de handlar hos oss och ha förtroende för att de får information om varorna och verksamheten av betydelse för deras val.

- Nytänkande

I KF och konsumentföreningarna ska vi dra nytta av ny kunskap och teknik och driva utvecklingen i överensstämmelse med konsumenternas intressen.

Många människor tillsammans

Tillsammans kan människor åstadkomma mer än var och en för sig. Det är konsumentkooperationens formel för att skapa värde åt medlemmarna. Sedan slutet på 1800-talet har vi arbetat för att konsumenterna i allmänhet och våra medlemmar i synnerhet ska få en bättre hushållsekonomi. Nu samlar vi en stor del av verksamheten under ett namn: Coop. Tanken är att göra kooperationens verksamheter synligare. Men också att ge än mer kraft att genomföra de förändringar som ger mervärde åt medlemmarna. Styrka att ta ställning i viktiga frågor och erbjuda bra alternativ som gynnar miljö, hälsa och de enskilda hushållens ekonomi.

Handla mera med MedMera

MedMera är konsumentkooperationens medlemskort. MedMera-kortet gör det enklare för medlemmarna att få pengarna att räcka till lite mer. Förmånliga priser och erbjudanden bara till medlemmar ger direkta prisfavörer. Samlade premiepoäng ger premiecheckar som kan användas i butikerna. Via coop.se och via kundtjänst per telefon kan man lätt få tydlig information om sin poängställning och det aktuella saldot på kontot. MedMera-kortet ger ränta på insatt kapital och en bra överblick över hushålls ekonomin.

(c)(i)

Jonas Wergelands beste venn gjennom barndommen het Ørn, og han var ikke indianer. Han het egentlig Ørn-Henrik, men ble bare kalt Ørn, eller altså Lille Ørn. Og la det være sagt med en gang: Aldri har vel noen passet dårligere til å bære dette veldige navnet, med sitt sus av historie og vikingtid. Man kan komme unna med å hete Bjørn, kanskje til og med Elg. Men Ørn er ille. Spurv ville vært et bedre navn. Ikke bare var Ørn liten og spedlemmet for alderen - har var også det man kaller pjusket. Og allikevel fikk han, i visse situasjoner, ikke helt ulikt et lemen, et selvmotsigende iltert oppsyn som virket provoserende, særlig på de større guttene. Å hete Ørn - og se ut som Ørn gjorde - var en hån, det var å be om juling. Og juling fikk han.

Som navnet Lille Ørn røper, var Ørn dømt til å være indianer i de mange og voldsomme slagene som ble utkjempet mellom barna på Solhaug. Det var ikke tall på de gangene han hadde skjult seg på et håpløst gjennomskuelig sted, med to kråkefjær i hodet, for så bakfra, å få et hardt og nådeløst kakk med et revolverskjefte i hodet - man gikk inn for full realisme. For Lille Ørn var det hverdagskost å bli kastet i brennesler og digre maurtuer, eller å bli bundet til trær og torturert på det grusomste, ikke minst av Petter, den senere Sgt. Petter, og gjengen hans.

Også på skolen var Ørn en kollektiv punchingball. Minst én gang i uken var han involvert i en slåsskamp, lå han i midten, og alltid underst, i den sirkelen av gutter som raskt ble omskapt til en mobb, med taktfaste og høylytte heia-rop, før en inspiserende lærer omsider fikk brutt trollringen og de to guttene i sentrum ble ført med et fast nakkegrep til overlærerens kontor, som om Lille Ørn, *han*, spurven, skulle være like skyldig som branden ved siden av.

(c)(ii)

Solbyger i oktober. Strålene brenn seg gjennom himmelen av bly, snittar som hissige gassflammar, tenner tak og fasadar før dei igjen blir klipte over.

Så fell nye byger over Odda, vaskar bygda i svære sveip.

Folgefongata ligg folketom. Bare en radio pustar popsongar frå eit rom inne i Murboligen. Ein fyllik svinsar rundt i gata og blir nesten påkjørt av ein tutande varebil. Fylliken hyttar neven etter sjåføren.

Ho tenner seg ein røyk, startar Fiaten og blinkar seg ut på riksvegen. Vanligvis røyker ho ikkje, men ho må alltid ha seg ein røyk når ho kjører. Ho må ha bilradioen på fullt og ein røyk i handa.

Ho tok førarkortet for femten år sidan, men har omtrent ikkje sete bak rattet etter oppkjøringa. Å kjøre gjør henne nervøs.

Tomas var den som kjørte. Han likte aldri å sitje på når ho kjørte. Han heldt seg fast i dashbordet, som om han var sikker på at dei ville kollidere i første og beste vegkryss. Han kjefta på henne og fortalte kva ho gjorde gale, påpeikte alle feil med giringa og måten ho manøvrerte i trafikken på.

Ho saknar han.

Ho trudde sorga skulle vere ei langsam nedstiging mot freden, som ei stadig minskande smerte. Ho trudde Tomas skulle gli bort frå henne, slik ho ser Odda forsvinne i sladrespegelen.

Ho trudde Tomas skulle bli lenger og lenger vekke, at minnet skulle omformast til noko vagt og vakkert som etter kvart gav meir lindring enn liding.

Regnet står på skrå ned fra himmelen. Digre dråpar treffer asfalten og lagar merkelige morsesignal på karosseri og rute.

Ho kjører forsiktig.

Vegen på austside av fjorden er smal og svingete. Heldigvis er det lite trafikk. Turistane har for lengst rulla sørover i bubilane, og dei fleste på gjennomreise kjører vestsida no.

Denne veggen er nesten ikkje utbetra sidan ho og Tomas kjørte her på bryllaupsreise. Framleis er det med fare for eige liv du snirklar deg ut langs fjorden.